Örnsköldsvik

Örnsköldsvik

Örnsköldsvik fick rätt att bilda köping (friköping) år 1842 i Själevads socken, och Örnsköldsviks köping bildades 1 januari 1863 när 1862 års kommunalförordningar trädde i kraft. Köpingskommunen ombildades 1 juli 1894 till Örnsköldsviks stad. Stadskommunen utökades 1963 innan den 1971 uppgick i Örnsköldsviks kommun där Örnsköldsvik sedan dess är centralort.[9]

I kyrkligt hänseende hörde orten till 1 juli 1907 till Själevads församling, därefter till Örnsköldsviks församling. Delar av orten tillhör Arnäs församling och Själevads församling.

Orten ingick till 1938 i domkretsen för Örnsköldsviks rådhusrätt och därefter till 1971 i Ångermanlands norra domsagas tingslag. Från 1971 till 2002 ingick orten i Örnsköldsviks domsaga och Örnsköldsvik ingår sedan 2002 i Ångermanlands domsaga

Örnsköldsvik

Efter första världskriget försvann gradvis märkets prestige och från 1931 erbjöds åttacylindriga motorer inköpta från den amerikanska motortillverkaren Continental. Märkets sista bil var en oblyg kopia av Mercedes-Benz 230 som tillverkades fram till 1950.

Efter andra världskriget byggdes mikrobilen Rovin i Delaunay-Bellevilles lokaler.

Delaunay-Belleville i Sverige
I början 1910-talet satsade grosshandlaren Leon Ödmark från Arnäsvall, som blivit stenrik kaffekung, på monteringen av "Världens bästa bil" i Örnsköldsvik. Chassin med motor importerades från Frankrike, medan karossen tillverkades i Örnsköldsvik. Kunnandet på orten, att tillverka karosser, beredde mark för busstillverkning hos Hägglund & Söner. Tillverkningen upphörde när första världskriget bröt ut.

Örnsköldsvik

Örnsköldsvik (sydsamiska: Orrestaare) är en tätort och centralort i Örnsköldsviks kommun i Västernorrlands län, i Nolaskogsområdet i landskapet Ångermanland och ligger vid Moälvens utlopp i Bottenhavet.
. Staden är Staden har fått sitt namn efter landshövdingen Per Abraham Örnsköld och är en av få städer i Sverige som har fått namn efter en privatperson. Namnet förkortas ofta till Ö-vik, betonat med grav accent som i tomten (jultomten). Personer från södra Sverige betonar ofta på första stavelsen med akut accent, som i tomten (där huset står).Ångermanlands största, med 33 348 invånare 2018.

Hägglunds Bv206.

Örnsköldsvik

Örnsköldsviks historia tar sin början redan under bronsåldern. Man har hittat mellan 7000 och 8000 gravrösen från den tiden. Fynd har visat att för 2000 år sedan anlades en gård i Gene, nu en förort. Gården är Sveriges nordligaste kända från den tiden, och har rekonstruerats.

Kunskap om linförädling gjorde att bygden fick affärsbönder som med jämna mellanrum for söderut till Mälardalsregionen för att göra affärer, så kallade Sörkörare.

Under 1700- och 1800-talen började kustbygden blomstra tack vare att hamnar blev allt viktigare under sågverksepoken. Samtidigt stagnerade emellertid avsättningen av lin och linprodukter på grund av konkurrens från andra producenter och dåliga transportmöjligheter, då landsvägarna var usla och de närmaste större hamnar fanns borta i Umeå och Härnösand.

Örnsköldsvik

Det fanns sedan lång tid tillbaka tankar på att bilda en köping med hamn som tillät djupgående fartyg. Det var emellertid först när landshövding Mörner tillträtt och Carl Johan Holm fått prosttjänst i Själevad som planering och förberedelsearbetet började på allvar. Holm lät undersöka naturförhållandena och skaffade sig noggranna uppgifter om vägar, vikarnas djupförhållanden och liknande för utbyggnad av infrastruktur. Han förordade därefter Lungångersfjärdens innersta vik som lämpligaste platsen för köpingen. Han kom då i häftig konflikt med handlanden Johan Ödberg i Lunne, som förordade Strömsundet i Arnäs knappt 10 kilometer norrut[8]. Ett beslut av Kunglig Majestät daterat 6 oktober 1842 avgjorde emellertid köpingens placering i enlighet med Holms och Mörners rekommendation och köpingen fick namnet Örnsköldsviks köping inom Själevads socken.
Bilen Delaunay Belleville tillverkades tidigare i Örnsköldsvik. Örnsköldsviksutställningen 1916 hade närmare 135 000 besökare.

Örnsköldsvik

Delaunay-Belleville var ett franskt industriföretag som tillverkade bilar i Saint-Denis mellan 1904 och 1950. Delaunay-Belleville hade tillverkat lokomotiv och ångpannor till fartygsmaskiner sedan mitten av 1800-talet, när man visade sin första bil på bilsalongen i Paris 1904. Företagets första bilar hade fyrcylindriga motorer, men snart tillkom även sexcylindriga versioner.

Örnsköldsvik

Hägglund & Söner grundades 1899 på den egna gården i Gullänget som en snickeriverkstad av Johan Hägglund. Företaget växte och på 1920-talet blev man Norrlands största möbeltillverkare och senare till ett av Norrlands största verkstadsföretag med tillverkning av bland annat busskarrosser (från 1921-1922) och bussar (från 1924), lyftverktyg, lastmaskiner, spårvagnar (från 1932) och flygplan. Johan Hägglunds son Pelle Hägglund tog 1931 över företaget som VD.